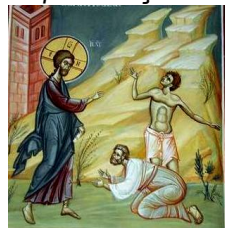

PUTEREA CREDINȚEI, A POSTULUI ȘI A RUGĂCIUNII

† Cuvânt la Duminica a zecea după Rusalii

Când omul va avea credință dreaptă și tare, unită cu fapte bune și mai ales rugăciune și post, unul ca acela poate, cu ajutorul lui Dumnezeu, să facă minuni mari și să primească de la El tot ce va cere, spre folosul sufletului lui și al altora. Prin credință, Fecioara Maria a primit vestea cea bună de la arhanghelul Gavriil și s-a învrednicit să nască în trup pe Hristos, Mântuitorul lumii. Prin credință, Sfântul Ioan Botezătorul a primit să boteze în apele Iordanului pe Fiul lui Dumnezeu și a văzut pe Duhul Sfânt ca un porumbel șezând deasupra Lui. Prin credință, pescarii galileeni au lăsat toate și, urmând lui Hristos, au devenit pescari de oameni. Prin credință, Apostolii au primit harul Duhului Sfânt și, cu puterea Lui, au vestit Evanghelia mântuirii în toată lumea. Prin credință, Pavel, vasul alegerii, s-a convertit la Hristos pe calea Damascului și a ajuns cel mai mare apostol al neamurilor. Prin credință Apostolul Petru a primit să fie răstignit la Roma, pe cruce, cu capul în jos pentru dragostea lui Hristos, iar Sfântului Pavel i s-a tăiat capul. Prin credință, zeci de milioane de creștini au primit cu bucurie să fie arși de vii, tăiați, sfâșiiați de lei, sau înecați în mare, pentru Evanghelie, strigând: „Suntem ucenici ai lui Hristos și fii ai lui Dumnezeu după dar și suntem gata să ne dăm viața și să trăim cu El în veci, decât să ne lepădam și să ne osândim în iad!” Prin credință, ucenicii

Sfinților Apostoli și toți dumnezeieștii Părinți au mărturisit și au apărat dreapta credință ortodoxă, prin cuvânt și prin minuni și au fixat-o definitiv în dogme și canoane la cele șapte Sinoade Ecumenice. Prin credință, mulți creștini iubitori de Hristos au părăsit grijile și

plăcerile lumii și s-au făcut călugări, sihaștri și sfinți prin mănăstiri, prin munți și prin crăpăturile pământului, ducând viață îngerească. Prin credință, nenumărați păgâni s-au convertit la creștinism și mulți păcătoși s-au pocăit și au devenit creștini desăvârșiți. Prin credință și dragoste pentru Hristos, casele creștinilor s-au transformat în biserici, fecioarele au devenit mirese ale lui Hristos, iar bărbații cu viața sfântă au ajuns mărturisitori ai ortodoxiei și slujitori vrednici ai sfințelor altare. Prin credință, după două mii de ani de luptă cu puterile întunericii, creștinismul s-a răspândit în toată lumea, biruind marile arme ale Satanei: necredința, sectele, desfrâul și ura dintre oameni. Nu toată credința este bună, ci numai credința cea dreaptă, ortodoxă, unită cu faptele cele bune. Numai rugăciunile și posturile rânduite de Biserica dreptmăritoare sunt bune. Numai cel ce slujește lui Dumnezeu în adevăr și cel ce lucrează toate faptele cele bune după dreapta credință și spre slava lui Dumnezeu, poate să dobândească mântuirea sufletului său. Altfel toate posturile și rugăciunile noastre devin urâciune înaintea lui Dumnezeu.

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Maica Domnului este cea mai înaltă sfințenie omenească cunoscută și cinstită de Sfânta Biserică, iar Adormirea Maicii Domnului este cea mai de seamă dintre sărbătorile ei. Este o sărbătoare pregătită printr-un post de două săptămâni. Când a binevoit Hristos, Dumnezeul nostru, să ia la Sine pe Maica Sa, atunci cu trei zile mai înainte, a făcut-o să cunoască, printr-un înger, mutarea ei de pe pământ la viața cea cerească. Deci, înștiințându-se Născătoarea de Dumnezeu despre aceasta, s-a bucurat, cu bucurie mare, și s-a suit degrabă în Muntele Măslinilor, ca să se roage. S-a întors, apoi, acasă și a pregătit toate cele de îngropare, încredințând, pe vecine că, mutându-se în ceruri, nu numai pe ele nu le va uita, ci pe toată lumea o va cerceta și o va ocroti. Și a împărțit văduvelor sărace veșmintele sale. Și a luat, apoi, iertăciune de la toți și, culcându-se pe pat, a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pentru viețuirea în pace. Și, binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei. Și multe vindecări s-au împărțit tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei. Și, s-a făcut, atunci, tunet mare și au venit de la marginile lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos, la casa Maicii Domnului din Ierusalim. Și, începând Petru cântarea cea de îngropare, Apostolii au ridicat patul și au petrecut, până la mormânt, trupul cel primitor de Dumnezeu. Și, sosind în satul Ghetsimani și așezând în mormânt trupul Maicii Domnului, Apostolii au zăbovit, acolo, încă trei zile, așteptând pe Apostolul Toma, care din dumnezeiasca rânduială, lipsea. Și, sosind, Toma Apostolul era întristat, ca nu se învrednicise să vadă, și el, chipul adormit al Maicii Domnului, ca și ceilalți Apostoli.

Deci, s-a deschis, cu hotărâre de obște, mormântul, pentru el. Și, dacă s-a deschis, s-au minunat, că au aflat mormântul fără sfântul ei trup și era numai giulgiul lăsat, ca mângâiere și mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu, cu trup cu tot, la ceruri. La Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut putrezirea, care vine după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Maica Domnului, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, a fost mutată, cu trup cu tot la ceruri, ca o pângă a întregii omeniri. Dar, spre deosebire de Mântuitorul, ea a fost dusă la ceruri de îngeri, nu prin puterea ei, ca Mântuitorul. Și acolo se roagă de-a pururi pentru noi. Să avem mare încredere în rugăciunea Maicii Domnului, că ea singură poate vorbi lui Dumnezeu, ca o mamă unui fiu al ei.

DARURILE MAICII DOMNULUI

Toate darurile Preasfintei Fecioare Maria au atras mult asupra ei mila și îndurarea lui Dumnezeu. Maica Domnului a fost împodobită de Dumnezeu cu toate darurile cele duhovnicești. Însă darul cel mai mare care i-a fost ei motiv de slavă și de cinste negrăită, a fost darul smereniei. Fără acest dar, toate celelalte daruri nu i-ar fi fost de nici un folos. Smerenia a fost pricină de slavă și de cinste Preacuratei Fecioare Maria mai mult decât toate darurile pe care le avea. Pentru smerenia ei, după mărturia Sfântului Duh, Domnul a căutat spre smerenia roabei Sale și a ridicat-o la atâta slavă și cinste, spre a fi lăudată în cer de toate oștile cerești, și pe pământ fericită de toate neamurile. Smerenia a fost cea dintâi pricină de înălțare și slavă pentru toți sfinții lui Dumnezeu. Smerenia a înălțat pe Avraam și l-a făcut pe el prieten al lui Dumnezeu și tată al multor neamuri, căci se socotea pe sine a fi pământ și cenușă. Smerenia l-a înălțat pe Iosif și l-a făcut pe el mai mare peste țara Egiptului. Smerenia l-a făcut pe Moise cel gângav la limbă, povățuitor și legiuitor peste tot poporul lui Israel. Smerenia l-a arătat pe David a fi după inima lui Dumnezeu, căci se socotea pe sine vierme și nu om. Iar dacă acești sfinți mari ai lui Dumnezeu au arătat smerenie mare, apoi cine poate să înțeleagă câtă adâncime de smerenie a fost în inima Preasfintei Fecioare Maria, care, auzind și înțelegând de la Arhanghelul Gavriil că va zămisi de la Duhul Sfânt și va naște pe Fiul lui Dumnezeu, nu s-a înălțat cu inima sa, ci cu mare smerenie, socotindu-se pe sine o simplă roabă, a zis: *lată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!* Aici cu adevărat a luat plinire cuvântul Scripturii care zice: *Cine se va smeri pe sine, va fi înălțat.* La Preacurata Fecioara Maria, toate darurile cele înalte și duhovnicești cu care a fost împodobită de Dumnezeu au avut drept temelie veșnică, smerita ei cugetare. Smerenia a fost pricină de slavă, de cinste și de înălțare la toți sfinții lui Dumnezeu și cu atât mai mult la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria. Dar mai presus de toate a fost smerenia cea nemăsurată a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-se până la moarte, și moarte de cruce. Iar această nemăsurată smerenie a Domnului l-a adus Lui nemăsurată slavă și cinste și pentru aceea și Dumnezeu l-a preaînălțat și l-a dat Lui nume, care este mai presus de tot numele, ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești, al celor pământești și al celor de dedesubt. Smerenia este haina dumnezeirii, deoarece cu aceasta S-a îmbrăcat Dumnezeu, când a binevoit a veni în lume, și S-a îmbrăcat în firea noastră cea smerită. Sfânta smerenie este cea mai vestită din toate virtuțile, pentru că numai aceasta poate să le păzească pe toate și fără de ea, toate sunt nimic. Această singură virtute, smerenia, poate în vremea morții să mântuiască pe om. De aceea și Mântuitorul nostru, pe cei smeriți cugetători îi ferește cel dintâi, zicând: *Fericiți cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor.* Căci cel ce are smerenie în inima sa, măcar de ar avea toate faptele bune, pururea se socotește pe sine sărac și că, înaintea lui Dumnezeu, nu a făcut nimic bun. Să nu uităm că de mare este darul smereniei și câtă slavă și fericire dau omului această virtute. *Slavă lui Dumnezeu pentru toate!*

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 14 august	14:00	Spovedanie
	18:00	Vecernie cu Litie
Marți 15 august	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:30	Pomenirea celor adoormiți
Vineri 18 august	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 19 august	07:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	18:00	Vecernie
Duminică 20 august	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:45	Program de bibliotecă
	18:00	Vecernie și dezlegări

De Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mi-e rușine

Un bogătaș întâlnea în fiecare zi, în drumul său spre birou, o femeie care cerșea chiar aproape de locul lui de muncă. Întâlnirea matinală cu cerșetoarea îl indispucea și o privea cu mult dispreț, dar nu îi dădea niciodată milostenie. Azi așa, mâine așa, până când, într-o după-amiază, bogatul își chemă secretara și, dându-i un teanc de bancnote, îi ordonă: „Du-te și cumpără de la supermarket cele mai alese bunătăți, mezelurile cele mai scumpe, băutura cea mai extravagantă, dulciurile cele mai rafinate. Fă un pachet cu toate, du-te, dă-i-i femeii care cerșește în fața sediului nostru și spune-i să nu o mai văd mâine acolo. Dacă te va întreba cine i-a trimis coletul, zi-i așa: Diavolul ți-a trimis acest pachet”. Secretara a executat întocmai ceea ce-i comandase șeful ei, i-a dat cu aroganță femeii pachetul cu toate cele cumpărate. Femeia i-a mulțumit pentru milostenia făcută, dar nu a întreat cine este binefăcătorul ei. Secretara, ușor insistentă, a întreat-o dacă nu vrea să știe cine stă în spatele faptei. „Ba da, vreau, a zis cerșetoarea. Cine e cel care m-a ajutat?”. „Diavolul este cel care ți-a trimis pachetul cu bunătăți”. Atunci, femeia cea săracă a răspuns: „Nu știu dacă așa este, dar sunt convinsă de altceva: Când Dumnezeu poruncește un lucru, și dracul se supune!”

Egoistul

Se povestește că un om suferea de multă vreme în iad pentru că avusese păcatul egoismului. Se ruga mereu lui Dumnezeu să-l ierte, căindu-se și spunând că nu mai este egoist. Dumnezeu l-a trimis pe Sfântul Petru să-l încerce, zicând: „Iată, Dumnezeu ți-a auzit rugăciunea și m-a trimis să te scot de aici din iad. Îți voi întinde un fir de care te vei prinde și eu te voi ridica”. Sfântul Petru întinse firul, el se agăță și începu să urce. Dar ceilalți osândiți care se chinuiau în iad, văzându-l că se ridică, au început să se prindă de picioarele lui ca să scape și ei de acolo. Când i-a văzut așa agățați, egoistul s-a gândit cu groază că firul se va rupe și va cădea la loc în iad. Atunci a început să strige la ei disperat: „Coborâți, dați-vă jos!!!”. Și a început să-i lovească cu picioarele și să-i desprindă de fir. Dar când se chinuia să-i desprindă, a căzut și el jos. Așadar egoismul mai era stăpân pe viața lui. Nu dorea să scape decât el, nu și ceilalți, și, astfel, nici el nu a scăpat

† Să nu vă plângeți de furtuni, de încercări și de suferințe. Nu le urăți, ci vă pregătiți să le puteți birui.